

Efter den foreslåede *stk. 2* kan også visse efterfølgende handlinger i relation til de omhandlede midler straffes. Bestemmelsen vedrører den, der uretmæssigt udnytter en lovlig opnået fordel med hensyn til de omhandlede betalinger, og den, som uretmæssigt anvender udbetalinger til andre formål end dem, de oprindeligt var bevilget til. En sådan »efterfølgende svig« kan eksempelvis foreligge, hvis et tilskud er udbetalt i overensstemmelse med retningslinjerne herfor, men hvor modtageren efterfølgende anvender midlerne i strid med de vilkår, der er fastsat for tildeling af tilskuddet.

Overtrædelse af *stk. 2* fuldbyrdes på det tidspunkt, hvor fordelen uretmæssigt udnyttes, eller hvor udbetalingen udnyttes til uvedkommende formål.

Det følger af lovforslaget, at denne del af den foreslåede § 289 a ikke skal finde anvendelse på ydelser, der er bevilget til privat brug. Dette begreb er bredere end begrebet »sædvanligt underhold«, der anvendes i straffelovens § 290, *stk. 3*, om hæleri. Eksempelvis vil tilskud til erhvervelse af et handicapkøretøj være at betragte som midler bevilget til privat brug, men næppe en del af sædvanligt underhold.

I den foreslåede § 289 a, *stk. 3*, angives, at bestemmelserne i *stk. 1* og *2* kun finder anvendelse, hvis der ikke i anden lovgivning er en tilsvarende regulering. Heraf følger, at § 289 a er subsidiær i forhold til særlovgivningen, således at særlovgivningen har forrang i det omfang, der heri er bestemmelser, hvis gerningsindhold svarer til den foreslåede § 289 a.

Med formuleringen tilsvarende regulering menes således, at den pågældende særlov skal indeholde en fuldstændig, selvstændig straffehjemmel, og ikke hverken udtrykkelig eller forudsat kun have straffebestemmelser vedrørende mindre grove overtrædelser, mens grovere overtrædelser er forudsat henført under straffeloven.

En lang række særlovsbestemmelser indeholder angivelse af en straf, der efterfølges af en formulering i lighed med »medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning« eller »medmindre strengere straf er forskyldt efter straffeloven«.

Det forudsættes, at sådanne henvisninger fremover betragtes som en henvisning til den foreslåede § 289 a. Dette får som konsekvens, at § 289 a bliver anvendelig i forhold til overtrædelser af den pågældende særlov, idet særlovsbestemmelsen således ikke indeholder en fuldstændig og selvstændig straffehjemmel – dvs. særloven indeholder i så fald ikke en »tilsvarende regulering«.

Den foreslåede systematik indebærer, at den foreslåede § 289 a finder anvendelse (1) hvis der ikke er

en særlovgivning på området, (2) hvis der ikke i særlovgivningen er en gerningsbeskrivelse, der svarer til § 289 a, (3) hvis der ikke i særlovgivningen er straffebestemmelser eller (4) hvis særlovgivningen indeholder en henvisning til straffelovens bestemmelser.

I kraft af den foreslåede § 289 a, *stk. 4*, hvori der henvises til § 289, vil den foreslåede overbygningsbestemmelse i straffelovens § 289 finde anvendelse, hvis § 289 a overtrædes under omstændigheder, der kendetegner forholdet som særlig groft.

Hvis særlovgivningen derimod indeholder en regulering, der svarer til den foreslåede § 289 a, skal forholdet ikke henføres under § 289 a. Hvorvidt særlig grove overtrædelser i disse tilfælde kan henføres under den foreslåede § 289, vil således afhænge af, om der i den pågældende særlovsbestemmelse er en henvisning til straffelovens § 289.

Det foreslås, at overtrædelse af § 289 a straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Der henvises til pkt. 2.2.2. og 2.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (straffelovens § 296)

Den foreslåede § 296 er med enkelte redaktionelle ændringer identisk med Brydensholt-udvalgets forslag. Den foreslåede bestemmelse, der er en overbygning på en række særlovsbestemmelser om juridiske personers retsforhold, har desuden i vid udstrækning et indhold, der svarer til den nuværende § 296. Den foreslåede affattelse af § 296 indebærer dog, at bestemmelsen ikke længere er subsidiær i forhold til straffelovens § 279 om bedrageri. Der vil således kunne straffes i sammenstød med straffelovens § 279, hvis der herved gives en supplerende beskrivelse af den fremgangsmåde, der er anvendt ved overtrædelser.

I den foreslåede § 296, *stk. 1, nr. 1*, er »løgnagtige meddelelser« ændret til »urigtige eller vildledende oplysninger«. Der er ikke hermed tiltænkt en realitetsændring. Endvidere er formuleringen ændret fra »kan påvirkes« til »kan påvirkes væsentlig«, hvilket dog ikke kan antages at være en ændring i forhold til, hvad der allerede i dag kræves, for at bestemmelsen kan finde anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse omhandler den, der udspreder urigtige eller vildledende oplysninger, hvorved prisen på værdipapirer eller tilsvarende aktiver kan påvirkes. Det forudsættes, at værdipapirer skal forstås på samme måde som i den til enhver tid gældende værdipapirhandelslov.